

kommen frem, af deres Lovforslag, vil det være umuligt for dem at elske deres Forslag saa stærkt nu, da vi staa ved Enden af første Behandling, som da vi gik til første Behandling. Gøre de det, tror jeg, at det er overfladist og tilshyneladende, fordi det er deres eget Barn, og selv om de kunne se, at det er en Vanstabling, en Krøbling, som ikke kan føres ud i Livet, er det vanffeligt for dem helt at forlade det. Jeg tror dog, at Kærligheden til Forslaget maa være standset noget. Jeg skal paa Forhaand sige, at jeg tror sikkert, at de to ærede Forslagsstillere have haft hæderlige, gode og ærebærdige Motiver til Fremlæggelsen af dette Lovforslag. Det tror jeg. Men dette medfører jo ikke, at Forslaget er godt, og at det er noget værdt. Jeg skal sige, at de blandt andet sikkert have haft dette for Dje, at det skulde nedslaa den Udtalelse, som stadig kommer fra Modstandernes Side, at naar Oppositionen har givet det Udseende af at ville forhandle, saa var det kun Skinforhandling, der tilsigtedes, og for saa vidt det har været Motivet og var deres eneste Motiv til Lovforslagets Fremkomst, have de arbejdet godt, det kan man sige. Modstanderne paa Højres Side ville ikke længer sige, at det er Skinforhandling, der bydes mellem Højre og Venstre; de ere taknemlige for, hvad Venstre her kommer og byder deres tidligere svorne Modstandere. Højre er overordentlig taknemlig; de ville sikkert ikke mere hverken i deres Presse eller ved deres Møder komme med den Bestyldning. Som saadan have jo de ærede Forslagsstillere dog udrettet noget godt med deres Forslag; de have staaet den Paastand til Jorden, den kan ikke rejse sig. Højre har taget mod den Haand, der er rakt dem, det have vi hørt gennem den højtærede Finansministers Udtalelse. Han var glad ved at saa et saadant Forslag fra Oppositionen. For saa vidt have de sikkert udrettet noget godt ved deres Forslag. Men de have des værre ved Siden deraf ogsaa udrettet noget andet, og det er, at de have skabt en større Splittelse indenfor Demokratiets Rækker, inden for Oppositionens Rækker, end vi tidligere have kendt. De have omkabt det danske Folketings Fysiognomi. Vi se ikke længer saaledes ud her i Folketinget som den 21de Januar, da vi gik til Valg. Vi have forandret Fysiognomi i en overordentlig Grad. Man ser det fra Højres Side. Hvem der i Gaar har lagt Mærke til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgtreds (Dinesen), vil have set det. Jeg er overbevist om, at han aldrig i sine Dage har været saadan i sit Es som i Gaar; jeg betvivler, at han den Dag, han var saa

heldig at blive beæret med Hæderstegnet, var saa glad som i Gaar; han var lykkelig, lykkelig, saa det ligesom var en Fornøjelse at se paa ham kunde gaa omkring og klappe sine gamle politiske Modstandere paa Skulderen, naar han kunde gaa og virke for at saa en Afslutning af Talernes Række sat i Scene blandt sine gamle politiske Modstandere. Det var en Fornøjelse at se, hvor triumferende han var i Gaar. Men, mine Herrer, jeg ser ikke nogen Glæde deri. Denne Tilnærmelse, der er kommen frem, beklager jeg meget, overordentlig meget. Hvis man virkelig har nogen som helst Mening med at ville generhverve Grundloven, siger jeg, saa er det beklageligt, naar man ser, at der er kommet en overordentlig Forstaaelse til Stede mellem tidligere Modstandere under de nuværende Forhold. Det andet Motiv, de ærede Forslagsstillere have haft, har sikkert været Stattelettelse. Det er noget, der raabes paa fra mange Sider, og blandt andre ogsaa fra den Side, hvortil jeg hører. Noget af det uværdigste i det nuværende Samfund er de indirekte Statter. Jeg skal straks erklære, at jeg selvfølgelig staaar paa samme Standpunkt, og at jeg naturligvis derfor ikke kan have noget som helst imod, at Forslagsstillerne fremkomme med et Forslag, der har til Hensigt at afskaffe en indirekte Skat, og det kan heller ikke bestrides, at selv om det nu viser sig, at Forholdene ere saa økonomisk daarligere her hjemme, at Arbejderne indtil Dato ikke have kunnet komme i Besiddelse af et ret betydeligt Quantum af det Produkt, som Tolden nu skal tages bort fra, vil det dog have nogen Betydning ogsaa for Arbejderstanden, hvis dette Lovforslag i Virkeligheden bliver til Lov. Det vil have nogen Betydning, men det er dog klar gjort nu, at det vil kun have saa liden Betydning, at det næsten ikke er værd at tale om. Det ligger simpelt hen naturligt i dette, at Arbejderne ere saa økonomisk daarligt stillede, at de ikke have kunnet købe mere end det allerhøjest nødvendige af Sukker. Det er tydeligt og klart bevist her i Tinget, hvad direkte Fordel en Arbejderfamilie vil have, naar Sukkertolden bliver hævet. Den er saa fjern, at den ikke en Gang bølper sig til i Dren om Dagen; det skal ikke lokke meget, i alt Fald, hvis man skal betale noget derfor. Sa, man tager naturligvis Dren, naar man faar den godt gjort uden Bederlag, det kan være rigtigt; men skal man til at give Bederlag for at modtage en Dres Godtgørelse om Dagen, skal man dog være meget varsom med, hvad man byder som Bederlag, og det er saa, at